

henfigtsmæssigste Maade, men at begynde just saaledes uden for Lovens Forudsætninger, synes mig ikke, at der er nogen Anledning til. Hertil kommer yderligere, at jeg tror, det vilde være en Foranstaltning, der vilde føre i en ganske modsat Retning af den tilfattede. Det, som den højtærede Minister udtalte for os, var hans Motiv til Forslaget, var det, at han frygtede, at vore Landsmænd derovre ofte maasse kunde blive bedragne paa lignende Maade, som f. Eks. her i Byen var Tilfældet med den tidligere amerikanse Konsul. Jeg tror imidlertid, at det er utvivlsomt, at man maa sige, at Garantien mod Sligt er langt større, naar Konsulatpladsen beklædes af en velhavende Købmand, der kun har overtaget Konsulathvervet som en Hæderspost, fremfor naar vedkommende skal leve deraf, og han bliver sendt over til en dyr Plads, en meget dyr Plads, som Chicago er, med en lille Vommestilling af 4000 Kr. Jeg tror snarere, det vilde være at sætte Manden i en Fristelse til at lade sig lede til at gøre sig ulovlig Fordel, og naar man vilde fremdrage den nævnte amerikanse Konsul her paa Pladsen, er det et meget uheldigt Eksempel, thi Tilfældet er netop det, at han var en lønnet Konsul og ikke en valgt Konsul. Altsaa jeg har kun villet fremføre dette for udtrykkeligere at bekræfte den ærede Ordførers Udtalelser om, at Udvalget, saaledes som Forholdene nu foreligge, absolut har maattet mene det vigtigt at udstyre Spørgsmaalet om Oprettelsen af lønede Konsulatpladser, indtil vi se ganske anderledes klart i, hvad det drejer sig om, end Tilfældet nu er. — Maa jeg kun med Henhyn til Gesandtskabspladsen i Madrid tilføje, hvad jeg forbigik før, at den ærede Ordfører udtalte, at det var hans Tanke, at dette Beløb kun var ydet ekstraordinært, altsaa kun for et Aar. Jeg maa bemærke, at det altid er Skik, naar vi give ekstraordinære Bevillinger, at det udtrykkelig sættes som Betingelse. Ganske vist kan der jo raades Bod paa, at det ikke udtrykkelig er nævnt i Flertallets Forslag, derved, at den højtærede Minister her giver en udtrykkelig Erklæring om, at denne Bevilling kun er ydet for et enkelt Aar, men det er aabenbart, at i Mangel heraf betyder det, som Flertallet har foreslaaet, en varig, en fast Forhøjelse paa Finansloven af den paagældende Konto. Naar den ærede Ordfører udtalte, at han gik ud fra, at de 8000 Kr. ikke skulde benyttes, uden der var Anvendelse for dem, kan jeg kun sige, at det er en Forudsætning, jeg ikke har haft. Jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at det er en Sum, der stilledes til

hans Raadighed for at bruges fuldt ud, og at der ikke kunde være Tale om, naar vi havde bevilget denne Sum, at der da vilde blive sparet noget af den.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott):

Jeg kan kun beklage, at Flertallet her i denne Sal ikke vil slutte sig til Forslaget under Nr. 30 om Lønning til en 3dje Departementssekretær. Det er et Spørgsmaal, som i en Række Aar allerede har været paa Bane, har været opført med sine Forslag, men jeg tilstaar, at af de Ytringer, der faldt fra den ærede Ordfører ved 2den Behandling, fik jeg et Indtryk af, at den Sag den Gang vilde være gaaet i Orden, og jeg kan kun beklage, det ikke bekræfter sig nu; jeg har oftere haft Beslighed til at høre mig om det store Behov, vi have til en ny Embedsmand oppe i Udenrigsministeriet. — At Udvalget ikke er gaaet ind paa Ansættelsen af en fast Assending i Madrid, har jeg jo gjort mig fortrolig med, og jeg er altsaa bleven enig med Flertallet i Udvalget om en anden Ordning deraf, saaledes at vore Interesser der kunne blive betroede til en af de andre Missionschefer, som for en kortere Tid kunde rejse til Madrid og ogsaa søge derigennem ved personligt Ophold at gøre Bekendtskaber og varetage Sagerne der. Det er min Overbevisning, at det Beløb, som er opført dertil, 8,000 Kr. — altsaa 6,000 Kr., som det er Tanken at give vedkommende i Tilskud til Hans Løn, og 2,000 Kr., for saa vidt det, i den Tid han er borte, er nødvendigt at sende nogen i hans Sted til Italien — ikke er for meget. Jeg tror, at man ikke paa det Sted har Lov til at sige, at det er nødvendigt at anvende Sparommelighed, naar en saadan Sparommelighed vilde være ilde placeret. Dette, at give denne Sum ud, er dog virkelig for derigennem at søge vore Handelsinteresser bedre besørgede, og hvis vi saa denne Traktat, vil der selvfølgelig ved denne komme en Række Ting frem, som nødvendiggør Tilstedeværelsen af en dansk Repræsentant paa dette Sted; og naar denne Traktat i Aar positivt har skaffet danske og islandske Undersaatter en Indtægt af 400,000 Kr., saa kan jeg ikke se rettere, end at et saa lille Beløb som det, det her drejer sig om, er en naturlig og rimelig Ting at udgive, og jeg ser ikke, at det er den rette Maade at spare paa, ikke at ville give et saa ringe Beløb ud for at opnaa noget, som efter min Overbevisning stadig vil udvide sig. Jeg maa derfor bestemt og indtrængende anbefale Bedtagelsen af det Forslag, som er stillet under Nr. 34 om Opretholdelsen af